

ете ли каква неизмерима пакост бяхте готови да сторите?

Александър буйно го пресече:

— Нека узнаят всичко! И без това ще отнесат тайната със себе си в гроба. Защото от тук няма да отворят уста пред никого, освен пред палача. Слушайте, неверници! Снощи пристигна бърз херолд от бароните на Константиновград. Високият им синклит дълго обсъждал към кой мъдър и дръзновен мъж да се обърнат, за да му предложат наместничеството на латинския престол. И не намерили по-достоеен от царя на българите.

Съзаклятниците наведоха глави, прехапах устни. Горчив срам ги изгори като рушителен пламък. И те бяха дръзнали да вдигнат ръка над този, комуто чужденците предлагаха своята корона. Те не бяха оценили тоя, за корото въздишаха ония, които нямаха мъж равен нему по мъдрост, благост и сила. А гласът на севастократорът стигаше до тях, сякаш от далечни светове, унищжаващ, безумен.

— Знайте и това, че княгиня Елена е поискана за жена на ~~младия~~ император Бодуен. Докато младият владетел стане пълнолетен, империята ще се управлява ^с ~~от~~ негово име от цар Иоан Асен. След две недели тук ще пристигне многобройно посолство, за да се скрепи с договор и клетва уговореното вчера. Видяхте ли, че вашият цар е знаел по-добре от вас, че с търпение може да се дочака великият час. И ето, че той дойде. Без да пролеем капка кръв, ние сме господари на Константиновград.

Николица пристъпи, падна на колене, удари се със свити юмруци по гърдите, обзет от безумно отчаяние. След това се наведе, целуна ботуша на светлия самодржец. Глух вопъл го разтърси.

Богдан отиде към царя, отправи смело взор в неговия.

— Виновни сме. Животът ни е в твоите ръце.

Царят влезе вътре, след него нахълтаха щитниците и копиеносците му. Заловиха съзаклятниците, навързаха ги. Войводите едва сдържаха